

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΕΤΟΣ Α

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 9

ΑΡΙΘ. 7

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτέα διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμὰς 5 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσῶ 5
Ἄγγελαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος

Διευθυντής: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΚΑΠΡΟΣ

EN ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 7 ΜΑΙΟΥ 1895

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 5

— Ἦρχισε ἡ συνεδρίασις;

— Ναί, ἀλλὰ νὰ περάσετε . . . ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα.

ΧΩΡΙΣ ΠΕΝΤΑΡΑ

Μία ολίγον ιδιότροπος συνέντευξις—Αί απαιτήσεις των ξένων—'Η όμολογία—Τὰ δάνεια—Μυστική άναχώρησις—Ο τύπος.

Τυλιγμένος μέσα εις ένα μαύρο έπανωφόρι με μία πλατεία ρεμπούμπλικα κατεβασμένη έως τὰ μάτια επί κεφαλής έστάθη έξωθεν του ξενοδοχείου «'Αγιος Γεώργιος».

Δέν πρόκειται περί του κ. Γενναδίου, ούτε περί του κ. Λαμπίκη ούτε περί κανενός άλλου συχνάζοντος εις τὰ νέα ξενοδοχεία, εις τὰ όποια ακόμη δέν του άπηγόρευσαν τήν έσοδον δι' εύνοήτους λόγους.

Πρόκειται άπλούστατα περί του κ. Τρικούπη.

Ο Τρικούπης έντός ξενοδοχείου είχε πράγμα τὸ όποιον είμπορούσε νά κάμη τόν κ. Δηλιγιάννην νά πιστεύσῃ ότι κάτι του μαγειρεύει ὁ πρώην Πομπήιος μάλιστα εάν συνέβαινε τὸ ξενοδοχείον αυτό νά λέγεται τῆς 'Αγγλίας ἢ του Γεωργίου, όπως εκείνο εις τὸ όποιον έχώθη ὁ Τρικούπης, του όποιου άνήλθε ὅλας τὰς βαθμίδας μετά ταχύτητος, καί έκρουσε τήν θύραν ενός των δωματίων του.

Ἡ θύρα ἠνοιχθη καί ὁ βρυχώμενος Λέων εύρέθη πρό των δύο Γάλλων δημοσιογράφων, ὅτινες κάμουν τὸν γύρον του κόσμου χωρίς πεντάραν.

— Κύριοί μου, είμαι δημοσιογράφος, είπεν ὁ Τρικούπης άποκαλυφθείς.

— Καί εις ποίαν έφημερίδα εργάζεσθε;

— Δηλαδή τώρα δέν εργάζομαι πλέον, είμαι άπόμαχος, έγγραφα όμως άλλοτε εις τούς «Καιρούς» του Κανελλίδη καί εις τήν «Ωραν» του 'Ασλάνη.

— Έχομεν εύχαρίστησιν· καί τί ζητείτε από ἡμᾶς;

— Μερικάς πληροφορίας.

— Δηλαδή επί πληρωμῇ· καθώς θά ακούσατε ἡμεῖς πληρωόμεθα διὰ τὰ άρθρα μας.

— 'Α! Τὸ γνωρίζω από τούς Έλληνας συναδέλφους σας, άλλ' έγώ δέν πρόκειται νά κάμω χρῆσιν των πληροφοριών σας εἰμὴ μόνον άτομικήν.

— Όπωςδήποτε θά πληρώσητε, κύριε.

— Νά σας κάμω μίαν όμολογίαν.

— Τήν δεχόμεθα, άρκεῖ νά ἦνε μεγάλης αξίας.

— Προτίθεμαι νά ταξειδεύσω μέχρι Μάριενβαδ χωρίς πεντάραν! Λέτε νά ἦνε δυνατόν;

— Βεβαίως.

— Ποῖα έφόδια όφείλω νά λάβω;

— Οἱ Γάλλοι τὸν εύσπλαγχνίσθησαν.

— Έν πρώτοις, κύριε, έπειδή κατ' ανάγκην θά διέλθετε από μέρη επικίνδυνα . . .

— 'Α! ὄχι! δέν σκέπτομαι νά περάσω από τὰς Πάτρας ἢ τὸ Μεσολόγγιον.

— Δέν έννοοῦμεν αὐτά· λοιπὸν σας χρειάζεται εν ὄπλον.

— Έχω κανόνι.

— Εἰξεύρετε νά τὸ ρίξετε;

— Θαυμάσια.

— Λαμπρά! Έπειτα θά σας χρειασθοῦν πολλά πικύτσια.

— Έχω καί στὰ χέρια ακόμη.

— Έξαισία! Τώρα πρέπει νά εξασφαλίσετε καί τήν τροφήν σας.

— 'Α! έχω τήν σύνταξιν μου!

— Όπως καί μεῖς λοιπὸν ἡ σύνταξις ἄρθρων θά σας παρέχει τροφήν καί κατοικίαν. Πότε άναχωρεῖτε;

— Αὔριον.

Τήν έπομένην τωόντι ένα άμάξι δλόκλειστο σάν νά έφερε εύλογισμένον μέσα έτρεχε επί τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ένῳ κάποια έφημερίς έγγραφε «Χθές άφου έλαβε μυστικάς συνεντεύξεις μετά ξένων δημοσιογράφων περί άποτυχίας του συμβιβασμοῦ άνεχώρησεν εις Μάριενβαδ ὁ κ. Τρικούπης. Ός γνωστόν εις Μάριενβαδ συχνάζουν ὅλοι οἱ όμολογιῶχοι κατ' έτος καί συσκέπτονται πῶς θά κστερθώσουν νά . . . άποτύχη ὁ μετά τῆς 'Ελλάδος συμβιβασμός».

Μποῦλ—Ντόγκ.

ΣΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ

1

Βαπόρι κβλα σιγαλά καί γλυκοκούρησέ τον
γύθ' άγεράκι άπαλά, σιγά ναούρησέ τον
Θάλασσα στο κατάστρωμα μήν τύχη καί πηδήσης
γὰ νά τὸν ξεμανρίσης
καί σὺ τυχητὰ κατάμαυρη γλυκὰ νά τὸν φυλάξης
γιατί θά τὸν τρομάξης!

2

"Οταν θά πῆς γ' άρχίσης τὸ λουτρό
incognito θά έξης άύστηρό
τὸν άγνωστο θά κάρης καί τὸν άσημο
καί . . . του λουτροῦ θά πάρης τὸ παράσημο!

Γρακῆς

Ε Α Ω Κ' ΕΚΕΙ

Μοιπὸν άνεχώρησε προχθές μυστικά χωρίς κανείς, ούτε ὁ Παναγιωτίδης, νά τὸν πάρη μυρουδιά, χωρίς νά αισθανθῇ κάμμίαν συγκίνησιν ἢ πρωτεύουσα, άφίλος, άκλαυστος, άπλοῦς ιδιώτης μέσα σέ ιδιωτικὸ άμάξι τήν άναχώρησιν του όποιου μετ' άδιαφορίας άγέγνωσαν οἱ συμπολιταί του εις τὰ διαφορικά τῆς «Ν. Έφημερίδος» κοντά εις μίαν εἰδησιν περί άπωλείας μιᾶς σκυλίτσας λεβρέτ ἢ περί πωλήσεως εύφθηνου χαβιαριῦ Γέλθας. Σὶκ τράνσιτ γκλόρια μούντι! ὅπως θά έλεγε καί ὁ προσφιλές λόγιος κ. Μυριανθούσης ἢ ὁ κ. Γρυπάρης.

Ἡ ἀναχώρησις ἐγένετο τὴν 2αν μ. μ. ὥραν. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι κἀνεὶς ἐκ τῶν φίλων ἢ τῶν συγγενῶν δὲν ἠκολούθησε τὴν ... ἐκφορὰν ἐκινδυνεύσαμεν νὰ εἴπωμεν. Εἷς ἀστυφύλαξ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς κλειστῆς ἀμάξης ἠτις ὀπίθεν διήρχετο προὐκάλει τὰ σταυροκοπήματα τῶν πολιτῶν ὡς ἂν ἡ χολέρα διέβαινε πρὸ αὐτῶν. Παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἐντὸς εἰκοσιπλείου ὁμᾶς κανταδόρων ἔψαλλε κκτὰ τύχην :

Μονάρχος ξέρεις τί θὰ πῆς ἀγάπη μου, μονάρχος!

Ὁ Τρικουπὴς συνεκινήθη τόσον ὥστε ἀπεφάσισε νὰ διέλθῃ διὰ Βιέννης καὶ νὰ ἀνανεώσῃ λησμονηθείσας τρυφερὰς σχέσεις

Λέγεται ὅτι τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὴν νύκτα ὁ Σωτήρας ἐκάλεσεν εἰς δεῖπνον μυστικὸν τοὺς φίλους αὐτοῦ οἱ ὅποιοι δὲν ὑπερέβησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τοῦ θεατρῶπου καὶ τοὺς συνεβούλευσε πῶς ὀφείλουσαν νὰ πολιτευῶνται εἰς τὸ ἔξῃς. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ Παναγιωτίδης ἐζήτησε νὰ πλῆρῃ τοὺς πόδας τοῦ Σωτήρα ὅστις ὁμῶς δὲν τοῦ τῷ ἐπέτρεψε διότι δὲν ἤθελε νὰ ἴδουσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ τὰ κινουύργια παπούτσια ποῦ τοῦ εἶχαν δώσει οἱ Μεσολογγῖται.

Σήμερον θὰ ἔχωμεν πάλι τὸ κυνήγι τῆς ἀλεπούς μετὰ πάροδον τόσου χρόνου καθ' ὃν δὲν ἠτύχησαμεν νὰ τὸ ἴδωμεν. Ἡ ἀλεπούς ὡς γνωστὸν εἶνε ἓνα παιγνίδι ἠθικώτατον! Τὴν κυνηγοῦν καὶ ὅποιοι τὴν πιάσῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς κκτὰ τὸ κυνήγι αὐτὸ ἢ χρῆσις ὀπλῶν πᾶν πᾶν τὸ ὅποιον καθιστᾷ τὸ παιγνίδι ἐντελῶς ἀκίνδυνον διὰ... τὰς κυρίας ἰδίως.

Ἡ σημερινὴ ἀλεπούς θὰ ἔχῃ τοῦτο τὸ πρωτότυπον ὅτι θὰ γείνη διὰ ποδηλάτων καὶ ὄχι δι' ἵππων ἢ ὄνων ὅπως ἄλλοτε! ὅπως δὴποτε πάντοτε καβάλα θὰ πιασθῇ ἢ πονηρὰ ἢ ἀλεπούς.

Καὶ μερικκὶ διαφοραὶ τῆς ἀλεπούς αὐτῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην τὴν ὁποῖαν ὄλοι ἐγνωρίσαμεν :

- 1) Ἡ μία κυνηγᾷ τῆς κόττες καὶ τὴν ἄλλην τὴν κυνηγοῦν... οἱ κοκκόροι!
- 2) Ἡ μία ἔχει οὐρὰν φυσικὴν, ἐνῶ ἡ ἄλλη δὲν εἶνε βέβαιον ἂν ἔχῃ τοιαύτην ἀπ' ἀρχῆς τοῦ παιγνιδίου.
- 3) Ὅστις συλλαμβάνῃ τὴν ἀλεπούς.. στεφανώρεται ἀμέσως.
- 4) Ἡ βεβαίως τῆς συλλήψεως τῆς ἀλεπούς γίνεται ἐνὲξ μῆνας μετὰ τὴν ἀποπέράτωσιν τοῦ παιγνιδίου.

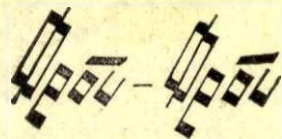

Μαλγκὰς! Μαλγκὰς! Εἶνε κκτὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ πολεμικὴ κρυογῆ ἢ ὁποῖα ἀντηγεῖ κκτὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτέστι Μαδχακσάκης! Ἀπκίσιος καλαμπουριστῆς λέγει ὅτι εἰς τὴν Μαλγκὰς ἐκ τῶν Ἑλλήνων θὰ ἀναχωρήσῃ κάθη μοσχομάλγκας!

Ἐκ τῶν πρώτων Ἑλλήνων οἱ ὅποιοι μετὰ τῶν γάλλων θὰ ἐκστρατεύσουσαν κκτὰ τῆς Μαλγκὰς εἶνε καὶ ὁ ποιητῆς κ. Μαλαγκάσης.

Αἰτία τοῦ πολέμου τοῦ κατὰ τῶν μαύρων τῆς Μαδαγασκάρης εἶνε ὅτι γράφει «λευκὰ τραγοῦδια».

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Κακογλωσσίᾳ

Ὅταν μαζὴ μᾶς βλέπουνε, μοῦ λέν μικροὶ μεγάλοι
—Κλω τ σ ἰ ἄ σο ὀ ἦ ρ θ ε, τὰ φτειασες με τὴ μικροῦλα πάλι,
Μὰ γὼ ποῦ ἔέρω ὁ φτωχὸς πῶς τίποτε δὲν φτειαίνουμε
Ἄνάδω, ἔεροψήνομαι κί' ἀπ' τὸ κακό μου χάνουμαι!

Αἴ καὶ νὰ ἤθελες μικρὴ ν' ἀγάπαγες ἐμένα...
Καθὼς ἐγὼ σ' ἀγάπησα καὶ χάνουμαι γιὰ σένα
Φαντάσου πῶς θὰ σκάζανε ὅτὸ ταῖρι ποῦ θὰ κάνουμε...
Λοιπὸν τί λές; Γιὰ πῖκα τους μικρὴ μου δὲν τὰ φτειαίνουμε;

Ἐστὸν Τρικουπῆ.

Τὸ Μεσολόγγι 'στὴ Βουλῆ
Ἐπρεπε νὰ σὲ στείλῃ
Νᾶχῃ τὸ πτωμα κεφαλῆ
Καὶ τὸ »Ἄνω—Κάτω« ὕλη.

Νίκος

Ἐστὴ φλύαρη.

Ὅλω λέει ὄλω λέει
Τὸ γλυκό σου στοματάκι
Καὶ ποτὲ δὲν εἶνε τρόπος
Νὰ κλεισθῇ κί' αὐτὸ λιγάκι
Μᾶν καμμιά φορὰ θυμῶσω
Γιὰ τὸ πολυμίλημά σου
Μὲ τὰ χεῖλια μου θὰ κλείσω
Τὰ χειλᾶκια τὰ δικάσου.

Λουγκεῶς

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΣΠΕΡΙΔΑΣ

A VOL D' OISEAU

- Ἀπόψε λοιπὸν . . . .
- Τί; Μήπως θὰ φύγῃ ὁ Τρικουπῆς;
- Καλὲ ὁ Σιγάλας;
- Ὁ ἀνθρωπάκος;
- Ναί, θὰ κάμῃ θαύματα ἀπαγγελίας;
- Ἐ, τότε, au revoir εἰς τὸν Ὀμιλον τῶν Φιλομούσων....
- Εἰς τὰς 9 1/2 ἡμῆν παρών. Τί κόσμος ὤμορφος, ἀγγελικὰ πλασμένος! Ἐν μυριόφωνον εὔγε εἰς τὸν δαιμονισμένον Σιγάλαν. Ἡ αἰθουσα γεμάτη ἀπὸ κυρίας. Καὶ τί κυρίας... Πρότυπα κάλλους.
- Κάθημαι μεταξὺ δύο—φρίκη! — καλαμπουριστῶν, τὸ τί δ' ἐτράβηξα ἓνας ποῦ ἐκάθητο ἐμπρὸς μου τὸ ζεῦρει διότι ἀφεύκτως δὲν θὰ ἤκουσε τίποτε. Ἐν τούτοις τὸ βλέμμα μου ἀποτῆ μετ' ἐπιμονῆς μία χαριτωμένη γλυκητάτη κόρη πλαγίως καθημένη, τῆς ὁποίας τὰ μάτια με ἐπεισαν ὅτι εὐρέθη ἐπὶ τέλος τὸ ἀεικίνητον... Ἀχ! Θεέ μου τί μάτια εἶνε ἐκεῖνα, τί πυροβόλα ὀφθαλμοβολῶν, τί ἐστία πυρός! Εἰς τὸ ἐμπροσθεν κάθισμα, μία μελανειμονούσα κυρία, ἧς τὸ κάλλος ἐξαγγέλει καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά της. Ἴδου καὶ αἱ κόραι ἐνὸς ὑπουργοῦ, ἀγαλ-

ματώδους πλαστικότητας, ὡν τὸ πρόσωπον ἀξίζει ἐν ὠραῖον συννέτο
ὄχι ὅμως ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ γράφει ὁ μπαμπᾶς των.

Ἡ δεσπ. Ε. Ν. πλήρης ἀκμῆς, μίᾳ ἄλλῃ δακτυλοδεικτοῦσα ἕνα
βουτόν, ἢ κυρία ἐνὸς περιλαλήτου συρραφέως, μίᾳ ὑπεθυμίζουσα τὴν
ἀνάστασιν, καὶ μίᾳ ἄλλῃ τὸ πάσχα, ὅλι μὲ ἐν μειδιάματι εἰς τὰ χεῖλη,
μειδιάματι ἀγαθότητος μᾶλλον παρὰ φιλαρεσκείας. Ὁ κ. Παλαμᾶς σὰν
νὰ τοῦ ἐσχότῳσαν τὸν πατέρα, βλοσυρῶς ὑποβλέπει τὸ ἀκροατήριον τὸ
ἐποῖον δὲν ἐκατάλαβε τίποτε ἀπὸ τὸ ποίημά του. Ὁ Ἐπισκοπόπουλος
—βοήθειά σας— ὁ ἀντιγραφεὺς ἀστεῖος μπεμπέκος, χάσκει παρέκει, ὁ
δὲ Ἅγιος Θέρις συνοδεύει διὰ μηχανικοῦ μειδιάματος τὰ ἄχροα μειδιά-
ματα τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Εἰκονογραφημένης». Ὅτε ἀπηγγέλθη ἐν
συμβολικὸν ποίημα ἐνὸς ἀστέρου, τόσα χασμουρητὰ ἠκούσθησαν, ὥστε
μερικοὶ ἐνόμισαν ὅτι ἤρχισεν ἡ μουσικὴ συναυλία, Οἱμοὶ! τὸ ποίημα
ἐξηκολούθει, καὶ ἐξηκολούθει μετὰξὺ τῆς νεολαίας καὶ τοῦ ὠραίου
φύλου πεισματώδης μάχῃ βλεμμάτων. Νεκροὶ 10. Τραυματίαι . . .
ἐγὼ τὸ ξέρω καὶ μερικοὶ ἄλλοι ποῦ μὲ διαβάζον ἴσως αὐτῇ τῇ στιγ-
μῇ. Μὰ εἶνε ν' ἀκούη κανεὶς ποιήματα ὅταν ἔχῃ τόσα ζωντανὰ ποιή-
ματα ἔμπρὸς του, ποιήματα μὲ σάρκα, μὲ μάτια, μὲ χεῖλη. Ἀπορῶ
πῶς καὶ αὐτὸς ὁ Σιγάλας, ὅστις δὲν παρασκαμπάζει ἀπὸ τρυφερότη-
τας, δὲν ἔπεσε κεραυνόπληκτος. Ἐκεῖνη ποῦ δὲν λέγεται εἰς τὰ πρῶ-
τα καθίσματα, ἐπίσης καὶ ἡ Καλόγρη λαμπεὶ διὰ τῆς . . . παρουσίας
της. Μία ὅμως ἡ ὁποία ἐχάλασε κόσμον διὰ τὴν ἐσπερίδα τοῦ Σιγά-
λα, ποῦ εἶνε, τί ἔγεινε; Νὰ δικαιολογήσῃ, παρακαλοῦμεν, τὴν ἀπου-
σίαν της, διότι ἄλλως θὰ καταδικασθῇ εἰς τὸν διὰ φωτοτυπίας θάνατον.
'Ἄλλ' αὐτῇ ποῦ εἶνε ὀλίγῳ ὀπισθέν μου μὲ τὰ ἀνυπότακτα μάτια,
ἃ, εἶνε ἀνοικνόμητος. Πρέπει νὰ ἐκδοθῇ κοινωνικὸς νόμος, καθ' ὃν
αἱ πολὺ εὐμορφαι νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς συναυλίας, ἐσπερίδας, ἀνα-
γνώσματα κλπ. διότι ἕνας ποῦ θὰ παίξῃ ἢ θὰ ὁμιλήσῃ μεγαλύτερον
ἐχθρὸν δὲν θέλει ἀπὸ τὸν εὐμορφον κόσμον. Κανεὶς δὲν τοὺς προσέχει...

Τώρα θέλετε καὶ ἄλλα. Ἀνοίγω τὸ σημειωματάριον: «Μία ποῦ
δὲν τὴν ξέρω, μία μὲ κόκκινα ἄνθη, μία ποῦ θὰ τὴν μάθω, μία ποῦ
ἐλησμόνησα τὸν ὄνομά της, μία ποῦ δὲν κυττάζει πολὺ . . .» Ἐκαταλά-
βατε;

Οὔτε ἐγώ.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα;

Δρ. Β=Ἄξια τοῦ εἰσιτηρίου. Ἄλλὰ διὰ τοιαύτην ἐσπερίδα προ-
θύμως θὰ εἶδα καὶ πέντε . . . εἰς ἐκεῖνον ποῦ ἐφύλαττε τὰ ἐπανωφό-
ρια, διότι ὁ ἀθεόφοβος δὲν ἠθέλησε νὰ μοῦ δώσῃ ρέστα. Καὶ ἔτσι ἤρ-
χισα ἀπὸ προῤῥῆς νὰ πληρῶνω καὶ διὰ τὸ ἐπανωφόρι μου, τὸ ὁποῖον
σὰς βεβαιῶ οὔτε τὸ ποίημα τοῦ Παλαμᾶ ἤκουσε, οὔτε τὰ μάτια τῆς
πλαϊνῆς μου ἀντίκρισε . . . Τί χρῆμα!

Τί σὲ μέλλει...

Υ. Γ. Ὁ Σιγάλας ἀπήγγειλε καὶ ἐν ἰδικόν του ποίημα: Τ' ἀστέρια.
Εὐγέ του! Πολὺ εὐμορφον, μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ αἰσθημα. Χιλιά-
κις καλλίτερον ἀπὸ τᾶλλα συμβολικὰ μωρολογήματα τὰ ὁποῖα εἰς
ἀνάγκης ἀπήγγειλε. Τ' ἀστέρια συγχρόνως τὰ εἶδα, ἐξερχόμενος τῆς
αἰθούσης, εἰς τὰ διαβολεμμένα ἐκεῖνα μάτια τῆς πλαϊνῆς μου.

IDEM.

(Νεκρὸς κωμειδουλιογράφος ὁ κ. Π. Γιάνναρος ἔπεμψεν εἰς ἡμᾶς
τὰ ἐξῆς, ἅτινα εὐχαρίστως δημοσιεύομεν).

ΑΣΜΑ ΧΟΡΟΥ ΝΑΥΤΩΝ

(Ἐκ τοῦ «Ψευδοκαπετάνιου» τοῦ κ. Π. Γιαννάρου)

Κάθε ἀγροῦλα,
Μὲ τὴν δροσοῦλα,
Συτρωφευμένοι ὄλοι μαζὺ,
Μὲ τὸ καϊκάκι,
Καὶ τ' ἀγεράκι,
Περοῦμε πάντα ζωὴ χρυσή.

×

Τὸ κῦμα πέρνει,
Καὶ πάλι φέρνει,
Τὸ καϊκάκι σὰν τὸ φτερό,
Κι' ἐμεῖς κορτάτου,
Τὴν ἀγκαλιά του,
Σὰν ψάβι τρέχουμε μὲς τὸ νερό.

×

Σὲ ξένους τόπους,
Κι' ὄλο μὲ κόπους,
Σὲ ξέναις χώραις ὄλοι μαζὺ,
Συτρωφευμένοι
Κι' ἀγαπημένοι
Περοῦμε πάντα ζωὴ χρυσή.

×

Ὡσὰν λιοτάρια,
Καὶ παληκάρια,
Μέσα στὸ κῦμα ὄλοι μὲ χάρη,
Πάντα πετοῦμε,
Καὶ πάντα ζοῦμε,
'Εμεῖς οἱ ναῦταις σὰν ἔρμιο γιᾶροι.

×

Γιὰ κρεβατιά
Καὶ γιὰ σπιτάκι
Τὴν θάλασσ' ἔχουμε παντοτεινὰ
Μ' αὐτὴν γλετοῦμε,
Μ' αὐτὴν γελοῦμε,
Καὶ τὴν θωροῦμε ἐρατεινὰ.

×

Κάθε ἀγροῦλα,
Μὲ τὴν δροσοῦλα,
Συτρωφευμένοι ὄλοι μαζὺ,
Μὲ τὸ καϊκάκι,
Καὶ τ' ἀγεράκι,
Γοργοὶ πετοῦμε στὴν ξένη γῆ.

Δις

ΠΡΟΟ . . . . ΣΟΧΗ!

- Δὲν συμβαίνει τίποτε. Μὴ φοβεῖσθαι.
- Μῆτε ὁ κ. Τρικούπης ἐναυάγησε καθ' ὁδόν.
- Μῆτε ἡ ἄχρους κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ.
- Μῆτε ὁ κ. Φιλήμων ἀπήγγειλεν ἐπικλήδειον εἰς τὸν Κα-
ραϊσκάκη.
- Μῆτε ἀνεκαλύφθη ὁ φονεὺς τοῦ ἀκεφάλου πτώματος.
- Μῆτε ὁ κ. Σιγάλας πρόκειται νὰ ξαναδώσῃ ἐσπερίδα
- Μῆτε τὸ προχθεσινὸ χαλάζι ἐβλάψε τῆς σταφίδος.
- Μῆτε ἡ ξεκλειωμένη στήλη τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐση-
κώθη.

Τίποτε ἀπ' αὐτά.

Ἐτοιμασθῆτε μόνον τὴν προσεχῇ **Πέμπτην** (11 Μαΐου)
ν' ἀπολαύσετε ἐκτάκτου ἐντυπώματος.

Τὸ μικροκαμωμένο μας «**ΑΝΩ ΚΑΤΩ**»

Φουσκῶνει, γίνεταί θερμὸ καὶ θὰ σᾶς φάῃ ὄλους. ἢ μᾶλ-
λον θὰ τὸ καταφάγετε σεῖς ἀπὸ τὴ νοστημάδα.

— Τὸ σχῆμα του θὰ ἴναι εἰς τὸ μέλλον πρωτοφανές. . . .

Μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς «Καιρούς», τετράστηλο!

— Θὰ διαβάσετε γιὰ ὅλη τὴ βδομάδα.

— Σάτυρα καυτήριον!— Πολιτικὴ . . . . σοβαρά! Φιλολογία καὶ
Καλλιτεχνία σπαρταριστή!

— Ποιήματα, διηγήματα, σάτυρα πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ
καὶ . . . . μυθιστόρημα ἀκόμη. Ὅλα μὲ τόσο ἀλάτι, ὥστε προ-
σέχετε ἀπὸ κανὲν ἀκούσιον ταξίδι ἕως τὸ . . . . Παρίσι!

— Εἰκόνες καὶ Γελοιογραφίαι 2 πελώριες σελίδες χρωμα-
τιστὲς καὶ ἀμίμητες.

— Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ **10 Λεπτὰ** τὸ φύλλον.